

Programa electoral

Eleccions al Parlament europeu 1999

***Lliures
dins una Europa
sense fronteres.***

+

INTRODUCCIÓ

Les eleccions al Parlament Europeu han estat presentades sovint com una contesa de segon ordre. L'interès dels mitjans de comunicació i dels ciutadans i ciutadanes és molt menor que, per exemple, en unes eleccions municipals.

Aquest fet ve donat, entre d'altres raons, per la percepció que a Europa, i més concretament, al Parlament d'Estrasburg, no s'hi debaten els temes que realment interessen els ciutadans. Això, en una paraula, no és cert. A les institucions europees cada cop més s'hi debaten temes que afecten directament la vida dels nostres compatriotes. El fet de ser-hi presents o no influeix directament la vida diària de cadascun de nosaltres. Des dels pescadors del nostre litoral, fins a les actuacions en el camp de la defensa de la igualtat entre homes i dones, tot passant per la situació de la llengua catalana, tot passa per Brussel·les i per Estrasburg.

Per a **ERC**, una veu pròpia a les institucions europees és imprescindible, per diverses raons. En primer lloc, per a defensar la identitat nacional dels Països Catalans, la seva unitat cultural i la propera unitat política. En segon lloc, per a defensar els interessos de les classes populars i treballadores del nostre país. Perquè la Unió Europea no es construeixi en contra dels més desafavorits sinó a favor de la majoria. En tercer lloc, perquè el Parlament comença a tenir cada cop més poders, i una part substancial del nostre poble no en pot quedar al marge, sinó que ha de participar des de dins. En quart lloc, hem de fer sentir la veu d'una part cada cop més important del nostre poble que exigeix la construcció d'una Europa en pau, solidària amb els països en vies de desenvolupament, i defensora dels drets humans a tot el món.

En els darrers mesos, i anys, hem pogut comprovar la manca d'una política exterior

i de seguretat comuna. La defensa de l'interès nacional ha estat l'excusa per tal de no intervenir militarment en llocs a favor de minories que eren, i són, massacrades. És imprescindible que la veu del poble es deixi sentir a Estrasburg.

Us presentem el nostre programa. Aquestes idees, i d'altres que per raó d'espai no hi han cabut, seran l'eix que guiarà la nostra actuació a les institucions europees. Una actuació d'una gent que té les mans netes, sense tenir les servituds i les complicitats que fan d'altres unes eines inhàbils per a la defensa del nostre poble i dels seus interessos. Llegiu-nos, llegiu-vos.

maig 1999

1 L'EUROPA DELS CIUTADANS I DE LES CIUTADANES

Els europeus formem un model de civilització específic que, dins de les seves singularitats, ha promogut la garantia d'uns mínims de benestar social que cal garantir i salvaguardar. El concepte de ciutadania europea ha de ser consolidat de manera que tothom pugui sentir-s'hi identificat. En aquest sentit, cal:

1.1 Obrir un gran debat entre les forces polítiques, econòmiques, socials i culturals per promoure una Declaració dels Drets de la Ciutadania Europea que garanteixi a tothom el dret a l'educació, a l'habitatge, al treball, a la salut i a uns ingressos suficients per al seu ple desenvolupament en tant que ciutadans i ciutadanes.

1.2 Concretar el dret a la lliure circulació i lliure elecció de residència dins de tots els països de la Unió.

1.3 Crear una targeta de la seguretat social vàlida per a tots els països de la Unió.

1.4 Reconèixer de manera automàtica, és a dir, sense cap altre tràmit burocràtic que una traducció jurada, els títols acadèmics, de tots els graus, expedits per qualsevol estat de la Unió i la validació corresponent per tal de facilitar l'accés al treball en qualsevol dels estats membres.

1.5 Posar les bases per harmonitzar, d'una banda, el salari mínim i, de l'altra, la fiscalitat de les ciutadanes i dels ciutadans europeus.

1.6 Promoure l'aprenentatge d'almenys dues llengües europees, a més de la pròpia i, en el seu cas, l'oficial de l'estat de pertinença, a partir de l'educació primària, com a eina bàsica de comunicació i de reconeixement de la diversitat cultural europea.

2 L'ESPECIFICITAT CULTURAL

Europa està constituïda per un grup heterogeni de nacions i d'estats que incorporen molt diverses maneres d'entendre la vida i de comunicar-se. Al mateix temps, Europa mostra una especificitat cultural enfront al model de vida nord-americà a la qual se'ns mostra i que s'intenta imposar en molts àmbits i que abasta des de la gastronomia fins a les produccions audiovisuals, que cal defensar com a pròpia davant la invasió d'aquests altres models. En aquest sentit, cal:

2.1 Promoure i donar suport a totes aquelles manifestacions culturals pròpiament europees, amb polítiques de protecció que no només reforcin aquestes manifestacions dins de les fronteres de la Unió, sinó que permetin una política eficaç d'obertura de nous mercats culturals en els països no europeus.

2.2 Optar per una decidida actuació de suport a les llengües minoritzades de la Unió, mitjançant la ratificació, el desenvolupament i la immediata posada en pràctica de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, impulsada pel Consell d'Europa el 1992. Destinar recursos de la Unió per a la protecció d'aquestes llengües en el si de les comunitats que les parlen, sobretot en l'educació infantil i primària. Promoure càtedres de llengua i literatura de totes aquestes llengües a totes les universitats de la Unió; obligar totes les empreses d'informàtica a adaptar i traduir de manera simultània tots els seus programes informàtics a aquestes llengües, en les mateixes condicions de mercat que ofereixen a les grans llengües de la Unió. Subvencionar el subtítol de les creacions cinematogràfiques europees en totes aquestes llengües minoritzades. Subvencionar la traducció a les grans llengües europees d'un tant per cent significatiu de la literatura produïda en llengües minoritzades.

3 UNA APOSTA FERMA PER A L'ACCÉS A L'EDUCACIÓ I AL TREBALL

2.3 Destinar una part dels fons europeus a la conservació del patrimoni històric i cultural, mitjançant actuacions decidides i comunes per a la conservació del patrimoni arquitectònic; la informatització dels arxius històrics de tots els països i la publicació dels seus fons; el suport a les llengües mortes àl·latí i grec clàssicsæ, base del nostre patrimoni cultural, en l'educació secundària com a matèries obligatòries.

Un dels grans problemes plantejats actualment en el si de la Unió és l'atur, en les seves diferents vessants de precarització de la feina i de bosses d'atur específiques æjovent, dones, més grans de 45 anys. La ràpida evolució tecnològica i la defensa d'un model econòmic i social ultra-liberal faciliten l'expansió del problema. Ara per ara, cada cop són més les ciutadanes i els ciutadans europeus que se senten exclosos del sistema fins al punt que, a Catalunya, un 10% estan per sota del llindar de la pobresa. Una pobresa que, si no es limita als factors econòmics sinó que es té en compte també des d'uns altres paràmetres culturals, incrementa aquest percentatge significativament æper exemple: no únicament cal ser competent davant d'un ordinador, cal també tenir els recursos suficients per comprar aquest ordinador i pagar les factures de telèfon que evitin que un gran nombre de ciutadans i de ciutadanes se sentin, a curt termini, "exclosos culturalment" en una Europa de dues velocitats. En aquest sentit, cal:

3.1 Promoure fermament l'accés universal a l'educació i a la formació permanents de tota la ciutadania i en condicions d'igualtat sense diferències de sexe o edat, fent atenció específica a aquells sectors i col·lectius de qualificació més precària.

3.2 Ajudar els i les estudiants, el professorat, els treballadors i treballadores en període de formació i el personal investigador per tal que puguin traslladar-se a estudiar i a treballar a altres països de la Unió, mitjançant programes d'intercanvi i d'R+D.

3.3 Fixar criteris de convergència per a l'ocupació que impliquin tots els estats membres. Oferir la possibilitat, sense excepcions, de reciclatge professional æjoves, dones, treballadors i treballadores de més edatæ a tots aquells que portin més de sis mesos a l'atur.

4 EL REPTE DE LA MUNDIALITZACIÓ DE L'ECONOMIA

3.4 Afavorir la negociació col·lectiva a nivell europeu, tant per als treballadors i treballadores de sectors similars, com per als d'una mateixa empresa transnacional.

3.5 Promoure la creació de noves bosses d'ocupació d'àmbit europeu mitjançant l'elaboració de projectes comuns dins del sector de la investigació i de les noves tecnologies.

3.6 Avançar de manera comuna per aconseguir la reducció del temps de feina fins a assolir les 35 hores dins d'aquesta mateixa legislatura europea.

3.7 Avançar cap a normes comunes i de protecció dels principis bàsics dels drets dels treballadors i de les treballadores: dret de vaga, drets sindicals, acomiadament, condicions de treball, salari mínim, sistema de pensions de jubilació i prestacions d'atur.

L'era postindustrial i l'avenç de les noves tecnologies faciliten la mundialització, i cal aprofitar-ne els avantatges sense caure en els paranys que comporta. La lluita contra la concentració i el monopoli i la defensa de la competència han d'anar indissolublement unides a una política de suport d'allò que també forma part de l'especificitat europea, és a dir, un estret teixit de relacions econòmiques basades en petites i mitjanes empreses. En aquest sentit, cal:

4.1 Dotar les petites i mitjanes empreses dels mitjans necessaris per poder estar en igualtat de condicions i de manera competitiva dins dels mercats internacionals, mitjançant l'accés a fons europeus i polítiques comunes d'ajudes fiscals, creditícies i tecnològiques.

4.2 Afavorir els grans projectes industrials i d'infraestructures comuns a tota Europa, que facilitin la creació de nous llocs de treball i l'accés en òptimes condicions dels productes europeus al propi mercat interior europeu i a l'exportació extracomunitària.

4.3 Bastir un pla d'harmonització fiscal sobre el capital i els beneficis de les empreses, de manera que la creació de noves empreses no estigui castigada per condicions fiscals diferents en els diversos països de la Unió. Afavorir la reducció de l'IVA als sectors que generin molta ocupació i l'increment d'aquest impost per a aquells sectors amb un alt valor afegit i mà d'obra escassa, amb caràcter finalista per a programes d'ocupació.

4.4 Abolir els paradisos fiscals dins de la Unió i en els territoris aède vegades, d'"ultramar"æ controlats pels diferents estats europeus.

5 LA PROTECCIO DEL MEDI AMBIENT

La Unió ha de tenir com a preocupació fonamental, com a societat desenvolupada que és, el respecte al medi ambient i l'adopció de mesures comunes en aquest àmbit. En aquest sentit, cal:

5.1 Posar en funcionament un Pla europeu de lluita contra l'efecte hivernacle, amb el desenvolupament massiu de les energies renovables i la utilització obligatòria en tots els edificis públics i els habitatges socials promoguts des dels poders públics a partir d'ara, i la reconversió dels existents en un termini màxim de 20 anys.

5.2 Reformar la fiscalitat de l'energia penalitzant les que són més contaminants.

5.3 Prohibir l'exportació de residus tòxics d'un estat a un altre de la Unió i a tercers països mitjançant la creació, en el si de la Unió, d'abocadors control·lats per una Autoritat Europea del Medi Ambient.

5.4 Dotar aquesta Autoritat Europea del Medi Ambient de capacitat sancionadora que pugui arribar a clausurar les empreses contaminants en el si de la Unió i a bloquejar i prohibir la comercialització dins d'Europa de productes fabricats en tercers països per empreses que no respectin el medi ambient.

5.5 Apostar per la creació d'una autèntica xarxa de transport públic transfronterer entre tots els països de la Unió, que permeti l'abandonament progressiu del transport per carretera.

5.6 Facilitar la creació de xarxes locals de transport públic, mitjançant la creació i/o ampliació del metro a les grans àrees metropolitanes i connexions de rodalies amb qualitat i freqüència suficients que permetin als ciutadans i ciutadanes abandonar el transport privat per desplaçar-se al seu lloc de treball o en els seus moments d'oci.

5.7 Crear una força d'intervenció europea per lluitar contra els incendis forestals i les catàstrofes naturals i industrials.

6 REDEFINICIÓ DE L'EUROPA DE L'EURO

La Moneda Única Europea i la creació del Banc Central Europeu han donat pas a moltes esperances, però també a moltes improvisacions. La política econòmica vé marcada per la influència d'alguns dels països de la Unió que intenten afavorir legítimament les seves pròpies necessitats en detriment d'altres æmajoritàriament, els estats de l'arc mediterraniæ que poden patir les conseqüències d'una economia que no té en compte que les seves necessitats poden ser diferents. En aquest sentit, cal:

6.1 Dotar el Parlament europeu de capacitat per fixar les orientacions del Banc Central Europeu, amb respecte a la seva independència per a l'execució i la presa de decisions concretes.

6.2 Establir criteris i polítiques de convergència real pel que fa als nivells de renda amb vista a assolir, en els pròxims 20 anys, un nivell de renda igual en tots els països de la Unió. Conseqüentment,

6.3 Redefinir els criteris d'obtenció dels fons europeus adaptant una fórmula comuna que eviti les diferències de criteri dins d'un mateix estat i que no produeixi un agravi comparatiu en algunes zones.

6.4 Adaptar aquests criteris a una nova definició de les àrees geogràfiques dels diferents països de la Unió, sense prendre com a punt de partida grans "regions" ælander, autonomies, on hi ha, de fet, moltes diferències internesæ, sinó petites zones geogràfiques æcomarques, countiesæ per establir un repartiment solidari dels fons, amb un benefici més gran per a la ciutadania que les habita.

6.5 Avançar cap a una estratègia global de conservació del territori amb vista al sector primari, més enllà de les simples subvencions a la producció, tot introduint

majors criteris ecològics en el disseny de la política agrària.

6.6 Establir una política fiscal penalitzadora de la importació de productes agraris i industrials de tercers països que també són produïts en els països membres, completant-la, si és necessari, amb polítiques de subvenció per mantenir uns preus més competitius (fruita seca turca, blat de moro nord-americà, etc.)

7 CONSTRUIR L'EUROPA POLÍTICA

La Unió Monetària s'ha constituït en la manera més patent de demostrar a la ciutadania que alguna cosa està canviant en el vell continent. Els europeus i les europees, però, no perceben encara la seva pròpia identitat europea, perquè només una Unió que tingui en compte aspectes socials, culturals i polítics pot fer-los participar plenament en la construcció d'aquest espai. Per assolir aquest sentiment de pertinença, cal:

7.1 Avançar en la simplificació dels grans tractats de la Unió «Maastricht, Amsterdam» per aconseguir, en el transcurs de les dues properes legislatures, una Constitució Europea que presenti les grans línies de drets i deures sota les quals se sentin aixoplugats els ciutadans i les ciutadanes dels estats membres i en la qual siguin els eixos vertebradors la defensa dels drets humans i la solució pacífica dels problemes, tant a dins de la pròpia Unió com en països tercers.

7.2 Atribuir competències realment parlamentàries al Parlament Europeu, com per exemple l'elecció de la Comissió i les seves mesures de control; capacitat legislativa, capacitat d'iniciativa legislativa; obligatorietat d'aprovació per part de la majoria del Parlament sobre la intervenció armada del futur Exèrcit Europeu en conflictes internacionals, i sempre en suport de les decisions de l'ONU.

7.3 Traspasar competències del Consell al Parlament i a la Comissió, a fi de configurar la Comissió com un veritable govern europeu i el Parlament com una cambra amb poder. Estendre el règim de majoria al Consell, en detriment de la unanimitat.

7.4 Avançar cap a una Carta dels Pobles Europeus, que traspassi les actuals fronteres estatals, que permeti la lliure determinació de totes les nacions sense estat que

estan en el territori actual de la Unió, sobre la seva voluntat de pertinença als estats actuals i les seves relacions amb la Unió Europea. Consegüentment,

7.5 Possibilitar en aquesta legislatura una relació directa d'aquestes nacions sense estat i, en el nostre cas concret, una relació directa de Catalunya amb la Unió Europea en tots aquells aspectes en què les competències corresponen a la Generalitat.

7.6 Possibilitar, a partir de la pròxima legislatura, que aquestes nacions, i, en concret, Catalunya, puguin ser circumscrites a les eleccions al Parlament Europeu.

7.7 Delegar directament l'exercici de competències europees en les nacions sense estat i, en el nostre cas, en la Generalitat de Catalunya, sense passar per l'estat corresponent.

7.8 Crear un Exèrcit Europeu unificat, com a veu comuna i unitària en la Aliança Atlàntica, sotmès a les decisions de l'ONU i amb finalitat bàsica de força de dissuasió i de pacificació, sota el control del Parlament Europeu.

8 L'EUROPA DE LA PAU, ELS DRETS HUMANS I LA SOLIDARITAT

Aviat farà mil anys que l'abat Oliba, a Toluges del Rosselló, establí la “pau i treva”. Orgullosos del nostre passat, considerem que Europa no podrà existir si no es constitueix en el continent de la Igualtat, la Llibertat i la Solidaritat, pilars bàsics del concepte de ciutadania. En aquest sentit, cal:

8.1 Substituir el principi universal del “dret a la no ingerència” en els afers interns dels estats pel principi del “deure a la ingerència” davant de les conculcacions dels drets humans per part de dictadors o tirans.

8.2 Vetllar pel “dret a la diferència” de tots els ciutadans i les ciutadanes de la Unió, incloent-hi la nova ciutadania que deixa els seus països d'origen per aconseguir una millora de les seves condicions de vida en l'espai europeu.

8.3 Prioritzar polítiques de desenvolupament en aquests països d'origen, que, d'una banda, s'allunyin d'una concepció paternalista de regust postcolonial, i, de l'altra, impedeixin que les grans empreses transnacionals explotin els seus recursos econòmics, sense beneficis directes per als ciutadans i ciutadanes d'aquests països.

8.4 Sancionar les empreses originàries dels països de la Unió, i fins i tot arribar al seu tancament, si aquestes empreses: utilitzen mà d'obra infantil o forçada; no respecten els drets socials mínims dels treballadors i treballadores a salari digne, dret de vaga, drets socials; lesionen greument el medi ambient mitjançant la utilització inadequada dels recursos naturals d'aquests països o l'exportació de productes nocius com ara productes fitosanitaris que estan prohibits en el si de la Unió. Prohibir la importació als països de la Unió de productes fabricats per països tercers

que no garanteixin que han estat fabricats en aquestes mínimes condicions de dignitat humana.

8.5 Arribar, en el termini de les dues properes legislatures, a destinar un 1% del PIB de tots els països de la Unió a projectes de desenvolupament, sota el control d'un Alt Comissionat Europeu per al Desenvolupament, ja que està demostrat que la mítica xifra del 0,7%, encara no assolida, només permet el manteniment d'aquests països en la situació actual.

65 PUNTS INSTITUCIONALS PER AL PROGRAMA ELECTORAL

A) DEFENSA DE L'AUTOGOVERN A EUROPA:

MESURES A PRENDRE A L'ESTAT.

1. Reforçament de la Comissió Bilateral Catalunya i Euskadi-Estat per a temes europeus.
2. Participació a les delegacions de l'Estat al Consell de Ministres sempre que es tractin temes que afectin les competències o interessos de les Nacions i Comunitats Autònomes.
3. Participació a les delegacions de l'Estat en el treballs de les Conferències Intergovernamentals per a la Reforma dels Tractats.
4. Establiment d'un mecanisme intern de cooperació entre les Comunitats Autònomes i l'Estat que garanteixi la concertació prèvia de les posicions a defensar per la delegació de l'Estat a Brussel·les sempre que afectin les competències o interessos autonòmics.
5. Establiment d'un mecanisme de consultes amb les CCAA previ a les reunions de les Cimeres de Caps d'Estat quan es tractin temes que afecten les seves competències o interessos.
6. Participació a les delegacions de l'Estat al si dels Comitès de la Comissió Europea sempre que es tractin assumptes que afectin les competències o interessos de les Comunitats Autònomes.
7. Participació de les Comunitats Autònomes a les delegacions de l'Estat en els òrgans del pilar referent a assumptes de justícia i interior quan aquests afectin les seves competències o interessos.
8. Articulació de vies bilaterals de cooperació interna i representació a la delegació de l'Estat en el Consell de Ministres en assumptes que afectin de manera singular a una Comunitat Autònoma o que tinguin per a aquesta una vessant singular en funció del seu fet diferencial.
9. Garantia que l'Estat recorrerà davant del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees les decisions de les Institucions de la Unió Europea quan els interessos d'una comunitat autònoma en siguin afectats i aquesta comunitat ho demani.
10. Reconeixement a les Comunitats Autònomes de la facultat de dirigir la defensa dels seus actes quan aquests siguin qüestionats a les Institucions Comunitàries.
11. Creació, dins de la Representació de l'Estat davant la Unió Europea, d'una Delegació de les CCAA integrada per representants d'aquestes amb status diplomàtic i que, com a tals, puguin participar en la Delegació de l'Estat dins del Comitè de Representants Permanents.
12. Reconeixement a les Delegacions i Oficines de les Comunitats Autònomes a Brussel·les d'un Estatut d'Administració Pública i de les immunitats i privilegis propis dels òrgans d'un Estat a Bèlgica.
13. Garantia d'accés de les Comunitats Autònomes a tota aquella informació sobre les negociacions de la UE que afecta les seves competències i interessos i a les que té accés un Estat i de manera simultània en el temps.
14. L'acord amb les Comunitats Autònomes de la política d'actuació de l'Estat en relació amb la quota de funcionaris europeus que li correspòn a les Institucions Europees, de manera que es produeixi una distribució interna equilibrada del mateix.

15. Descentralització interna de l'execució de totes les polítiques comunitàries.

16. Descentralització i distribució territorialitzada dels recursos provinents de la Unió Europea via Fons, Iniciatives o Programes Comunitaris.

17. Constitució d'entitats gestores de les polítiques comunitàries a nivell autonòmic sempre que la normativa europea no ho impideixi i la Comunitat Autònoma ho demani.

18. Presentació, decisió, gestió i control a nivell regional dels plans, documents de programació i instruments de finançament estructural comunitària corresponents als objectius 2 i 3 i a les Iniciatives Comunitàries.

19. Distribució territorial i consulta prèvia a les Comunitats Autònomes dels projectes a presentar per l'Estat al Fons de Cohesió.

20. Acord sobre la incorporació de representants dels Parlaments Autonòmics a la delegació de l'Estat a la COSAC (Comissió Parlaments Nacionals-Parlament Europeu).

21. Establiment de circumscripcions que preservin les especificitats político-administratives, històriques i lingüístiques que es reflecteixin territorialment i siguin reconegudes en l'estructura interna dels Estats membres, de conformitat amb les possibilitats que ofereixen les normes comunes d'elecció al Parlament Europeu.

22. Transformació de la Comissió Interministerial per a assumptes relacionats amb la Unió Europea de manera que s'incorporin els representants autonòmics.

B) DEFENSA DE L'AUTOGOVERN A EUROPA: MESURES A NIVELL DE LA UNIÓ EUROPEA.

23. Reconeixement d'estatus específic de les Nacions, Länder i Regions que tenen competències legislatives, que articuli vies específiques d'associació institucional a la UE.

24. Creació d'un òrgan específic que representi aquestes Nacions, Länder i Regions en el si de la UE.

25. Reconeixements a aquestes Nacions, Länder i Regions de la legitimitat per a recórrer davant del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees els actes de les Institucions Europees que afectin els seus interessos i competències.

26. Establiment per a aquestes Nacions, Länder i Regions de circumscripcions territorials quan es defineixi el procediment electoral uniforme al PE.

27. Una atenció específica de les competències legislatives d'aquestes Nacions, Länder i Regions per part de la normativa comunitària a la determinació dels òrgans competents per a la seva execució dins de cada Estat.

28. Establiment de canals propis de relació del Parlament Europeu amb les Cambres Legislatives d'aquestes Nacions, Länder i Regions.

29. Reconeixement explícit dins de l'ordenament jurídic comunitari de la singularitat fiscal basca.

30. La modificació per reforçar la posició del Comitè de les Regions i separar els nivells regional i local dins del mateix.

31. Formulació del principi de subsida-

rietat que inclogui els nivells regional i local.

32. Previsió, per part de la normativa comunitària, de la configuració, aplicació i gestió de les polítiques comunitàries en el pla més descentralitzat possible, tenint en compte les competències de les regions i municipis i l'organització político-administrativa dels Estats membres.

33. Establiment d'un marc jurídic comunitari que elimini tots els obstacles existents i afavoreixi la cooperació transfrontera i interregional en el si de la UE i amb els països limítrofs.

34. Regulació i determinació d'un Estatut Europeu de les Euroregions.

35. Aplicació de les mesures proposades a l'informe Viola, sobre les regions insulars, en el que quedin recollides les mesures especials per a corregir els desavantatges provocats per la insularitat.

36. Regulació i determinació d'un Estatut reconegut per la UE per a les delegacions i representacions oficials de les Nacions, Länder i Regions a Brusel·les.

37. Incorporació al Col·legi de Comissaris d'un membre amb la funció específica d'articular i impulsar la consideració de la realitat dels ens subestats.

C)DISSENY INSTITUCIONAL DE LA UNIÓ EUROPEA.

a) Respecte de les identitats

38. La construcció europea ha de realitzar-se en peu d'igualtat entre els pobles i, en conseqüència, ha d'integrar la realitat de les actuals nacions sense estat.

39. Reforçament de les característiques d'identificació dels pobles que componen Europa en el nou context de transformació del concepte de sobirania.

40. Evitar l'uniformisme i incorporar en el nucli de la seva construcció el ple respecte als drets dels pobles, incloent-hi el de l'autodeterminació.

41. Reconeixement i reforçament de la diversitat cultural existent a Europa com a garantia que el procés d'integració es realitzi de manera democràtica en el respecte de les singularitats polítiques, històriques i socials dels pobles del continent europeu.

42. Reconeixement de l'oficialitat lingüística del català i l'euskera a Europa.

43. Adequació de les llengües de treball comunitàries.

b) Un funcionament més democràtic

44. La configuració del principi de subsidiarietat com a un principi per al correcte exercici de les competències compartides per la Unió amb els Estats i nacionalitats europees.

45. Una aplicació del principi de transparència que permeti que les decisions siguin més fàcils de seguir, els actes estiguin millor justificats, les responsabilitats més clares i els textos normatius més comprensibles.

46. Una simplificació dels procediments de decisió i execució que garanteixi la transparència i l'opció d'intervenció de les autoritats amb competències en la matèria i el controls dels legislatius respectius quan el tema ho requereixi.

c) Europa social i sostenible

47. La lluita contra l'atur ha de continuar essent l'objectiu polític i econòmic més important dins del marc comunitari.

48. L'establiment d'estratègies a nivell europeu, les polítiques de formació i reciclatge professional, les de mediació laboral, les polítiques actives de promoció de l'ocupació, les que propicien la participació dels treballadors a l'empresa, les que faciliten un enriquiment de les relacions laborals i el diàleg social han de constituir-se com a referències bàsiques en la lluita contra l'atur.

49. Les fórmules imaginatives de repartiment i ordenació del temps de treball i la recerca de nous jaciments d'ocupació seran referents bàsics en la lluita contra l'atur.

50. Una major solidaritat envers el col·lectiu més desfavorit, sobre tot en referència a les dones, aturats de llarga durada i joves.

51. Exigència d'un elevat nivell de protecció del medi ambient, compatible amb un desenvolupament equilibrat i sostenible.

d) Propostes en relació amb les Institucions de la Unió Europea

52. Impulsar la construcció d'un disseny institucional articulats al voltant de dues cambres legislatives, el Parlament Europeu i una segona Cambra constituïda per una combinació dels actuals Consell de

Ministres i Comitè de les Regions modificat en la seva composició i els seus mecanismes de designació.

53. Un funcionament més democràtic de la Comissió basat en procediments reglats propis de les Administracions Territorials i el control Parlamentari i Jurisdiccional.

54. Un funcionament més eficaç de la Comissió amb una major coordinació del treball entre els seus membres i majors capacitats de direcció del seu President.

55. Un funcionament més transparent del Consell.

56. Una distribució més democràtica de la ponderació de vots del Consell.

57. Un funcionament més eficaç del Consell mitjançant una més gran coordinació entre les seves diferents formacions i la generalització del vot a la majoria qualificada.

58. Major intervenció i poders del Parlament Europeu per tal d'assimilar-lo a una Cambra Legislativa Territorial.

59. Major col·laboració del Parlament amb els Parlaments dels Estats i Nacionalitats europees.

60. El respecte a les funcions i competències del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea i de l'eficàcia i caràcter imperatiu de les seves decisions.

61. Consecució d'una autèntica Política Exterior i de Seguretat Comuna que sigui capaç, en particular, de prevenir i resoldre situacions de crisi i d'emergència.

62. Potenciació de polítiques de cooperació al desenvolupament basades en una relació de justícia i solidaritat envers els països més desfavorits del planeta.

63. Promoure en aquesta legislatura una important Reforma de les Institucions de la Unió Europea que les faci més eficaces i democràtiques i que permeti l'adequat funcionament d'una Unió amb 25 o 30 membres.

64. Promoure una Reforma en què es superi l'actual estructura de pilars i es generalitzi el mètode comunitari d'adopció de decisions.

65. Promoure una Reforma que simplifiqui els procediments de reforma dels Tractats constitutius de la Unió Europea de manera que s'equiparin als de reforma de les Constitucions dels Estats.